

§ 8. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 września 1993 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Szefa Obrony Cywilnej Kraju, szefów obrony cywilnej województw i gmin oraz zasad i trybu kierowania, a także koordynowania przez nich przygotowań i realizacji przedsięwzięć obrony cywilnej (Dz. U. Nr 91, poz. 420).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

851

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 2002 r.

w sprawie szczegółowych warunków zawierania i wykonywania umów sprzedaży między przedsiębiorcami a konsumentami.

Na podstawie art. 555¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki zawierania i wykonywania, w zakresie działalności przedsiębiorstwa, umów sprzedaży rzeczy ruchomych z udziałem konsumentów, zwane dalej „warunkami sprzedaży”, oraz zasady i tryb postępowania w tych sprawach.

§ 2. 1. Oceny działań przedsiębiorców w zakresie warunków sprzedaży dokonuje się, biorąc pod uwagę treść umowy, okoliczności jej zawarcia oraz inne elementy pozostające w związku z zawartą umową.

2. Za sprzeczne z dobrymi obyczajami uznaje się działania przedsiębiorców w szczególności polegające na:

- 1) wprowadzającym w błąd oznaczaniu towarów,
- 2) udzielaniu nieprawdziwych informacji o właściwościach rzeczy ruchomych, zwanych dalej „towarami”,
- 3) udzielaniu nieprawdziwych informacji o dostępie do usług serwisowych.

§ 3. 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do umów sprzedaży leków, dzieł sztuki i przedmiotów mających wartość muzealną, przedmiotów kolekcjonerskich, gazet i czasopism, amunicji myśliwskiej i sportowej oraz papierów wartościowych.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do sprzedaży egzekucyjnej oraz sprzedaży dokonywanej w postępowaniu upadłościowym albo innym postępowaniu sądowym.

Rozdział 2

Zawarcie umowy sprzedaży

§ 4. 1. Umowa sprzedaży rzeczy ruchomych z udziałem konsumenta może być zawarta w lokalu przedsię-

biorstwa, poza jego lokalem albo przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość.

2. Sprzedawca jest obowiązany zapewnić właściwe do rodzaju towaru i miejsca sprzedaży warunki techniczno-organizacyjne umożliwiające konsumentowi wybór towaru oraz zademonstrowanie jego jakości i kompletności, jak też cech użytkowych towaru (w szczególności sposobu uruchomienia jego mechanizmów i podstawowych zespołów).

§ 5. 1. W przypadku sprzedaży ratalnej, wysyłkowej, na zamówienie, na przedpłaty, według wzoru lub na próbę oraz sprzedaży za cenę powyżej dwóch tysięcy złotych, sprzedawca jest obowiązany potwierdzić na piśmie istotne postanowienia umowy.

2. W pozostałych przypadkach sprzedawca jest obowiązany wydać na żądanie konsumenta dokument stwierdzający zawarcie umowy, opatrzony nazwą i adresem sprzedawcy, datą sprzedaży oraz nazwą i ceną towaru.

§ 6. 1. Sprzedawca może wprowadzić do sprzedaży towar niepełnowartościowy, jeżeli towar ten z powodów określonych w przepisach szczególnych albo w decyzji właściwego organu nie podlega wyłączeniu z obrotu.

2. Za towar niepełnowartościowy uznaje się towar nadający się do użytkowania w ograniczonym zakresie, oznaczony w sposób widoczny jako niepełnowartościowy.

§ 7. 1. Towar przeznaczony do sprzedaży na sztuki, w kompletach (zestawach) lub jednostkach zawierających określoną ilość, masę albo objętość (w opakowaniu jednostkowym fabrycznym) powinien być oznaczony przez wskazanie, w szczególności następujących informacji:

- 1) nazwy towaru,
- 2) określenia producenta i kraju pochodzenia towaru,
- 3) parametrów energochłonności,

- 4) znaku bezpieczeństwa wymaganego przez przepisy o certyfikacji,
- 5) informacji o dopuszczeniu towaru do obrotu w Polsce (homologacji).

2. Towar niepełnowartościowy, poza oznaczeniami, o których mowa w ust. 1, powinien być zaopatrzony w dodatkową informację wymieniającą cechy decydujące o obniżeniu jego jakości (wartości użytkowej), które stanowią podstawę obniżenia ceny.

3. Obok ceny obniżonej na towarze niepełnowartościowym powinna być wyraźnie przekreślona znakiem „x” cena takiego samego towaru pełnowartościowego.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być sformułowane w języku polskim, w sposób jasny i zrozumiały oraz niewprowadzający konsumenta w błąd.

5. Wymagania dotyczące znakowania towarów określają odrębne przepisy.

§ 8. 1. Sprzedawca jest obowiązany podać do wiadomości kupującego cenę oferowanego towaru oraz jego cenę jednostkową (cenę za jednostkę miary). Przy sprzedaży towaru oferowanego luzem jest wymagane podanie jedynie ceny jednostkowej.

2. Jeżeli konsument złożył oświadczenie o przyjęciu oferty, o której mowa w ust. 1, sprzedawca nie może żądać ceny wyższej niż uwidoczniona na towarze.

3. Szczegółowe zasady uwidaczniania cen towarów oraz sposób oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży określają przepisy odrębne.

Rozdział 3

Wykonanie umowy sprzedaży

§ 9. 1. Sprzedawca jest obowiązany:

- 1) udzielić konsumentowi oraz dołączyć do towaru informacje, o których mowa w § 7; w przypadku gdy towar nie jest sprzedawany w opakowaniu jednostkowym lub w zestawie, obowiązek udzielenia informacji może ograniczać się do nazwy towaru i jego głównej cechy użytkowej oraz wskazania producenta lub importera i kraju pochodzenia towaru; informacja powinna być umieszczona na towarze lub wywieszce znajdującej się w pobliżu tego towaru,
- 2) wydać konsumentowi, wraz z towarem, wszystkie elementy jego wyposażenia, jak również wymagane dla danego towaru i sporządzone w języku polskim instrukcje obsługi, konserwacji, informację o właściwościach użytkowych, dane niezbędne do prawidłowego korzystania z towaru i inne dokumenty wymagane przez odrębne przepisy.

2. Jeżeli z charakteru towaru bądź stosowanego powszechnie sposobu jego sprzedaży wynika, że może być on wydany bez opakowania, opisu lub instrukcji obsługi, towar ten może być sprzedawany bez zachowania tych wymogów.

§ 10. 1. Towar dostarczony przez przedsiębiorcę w jednostkowym zamkniętym opakowaniu fabrycznym, który ze względu na swój charakter nie wymaga sprawdzenia cech użytkowych, powinien być sprzedawany bez naruszenia tego opakowania.

2. Przy sprzedaży samoobsługowej należy udostępnić konsumentowi nieodpłatnie materiały odpowiednie do zapakowania zakupionego towaru.

§ 11. Sprzedawca nie może odmówić wydania konsumentowi oferowanego do sprzedaży towaru po złożeniu przez konsumenta oświadczenia o przyjęciu oferty. Konsumentowi powinien być wydany wybrany przez niego towar, chyba że żądany przez konsumenta sposób wydzielenia określonej części towaru z całości narusza interesy sprzedawcy.

§ 12. Sprzedawca jest obowiązany wydać towar w ilości, jakości i asortymencie zgodnie z umową.

§ 13. Przy wydawaniu pojazdów sprzedawca dodatkowo jest obowiązany do sprawdzenia wszystkich podzespołów mających wpływ na bezpieczeństwo konsumenta.

Rozdział 4

Odpowiedzialność sprzedawcy za nienależytą jakość towaru

§ 14. 1. Do odpowiedzialności sprzedawcy za wady towaru (nienależytą jakość towaru) oraz uprawnień konsumenta z tego tytułu stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o rękojmi za wady (art. 556—576).

2. W celu realizacji przysługujących uprawnień konsument zawiadamia sprzedawcę o wadzie towaru pisemnie, ustnie lub przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość i dostarcza sprzedawcy reklamowany towar, z zastrzeżeniem § 18.

3. Zawiadomienie (reklamacja), o którym mowa w ust. 2, powinno wskazywać wadę fizyczną towaru oraz określać żądanie konsumenta wynikające z rękojmi.

§ 15. Sprzedawca jest obowiązany przyjąć i załatwić reklamację dotyczącą towaru, w terminie miesiąca od dnia wykrycia wady przez konsumenta, nie później jednak niż w terminie roku od dnia wydania towaru, a w razie gdy dla danego towaru był ustalony skrócony okres trwałości — nie później niż przed upływem tego okresu, chyba że chodzi o wadę powstałą nie w związku z upływem czasu.

§ 16. 1. W przypadku gdy sprzedawca nie załatwia reklamacji niezwłocznie, powinien potwierdzić jej przyjęcie na piśmie i poinformować konsumenta o sposobie jej załatwienia.

2. Sprzedawca nie może odmówić przyjęcia reklamacji, żądając, aby konsument zgłosił ją producentowi lub dostawcy. Odmowa taka jest bezskuteczna.

§ 17. Sprzedawca jest obowiązany załatwić reklamację w miejscu sprzedaży towaru lub w innym wy-

brany przez konsumenta punkcie handlowym sprzedawcy.

§ 18. 1. Konsument nie ma obowiązku dostarczenia reklamowanego towaru o wadze powyżej 10 kg, o dużych rozmiarach, urządzeń oraz innych towarów wbudowanych lub zainstalowanych na stałe.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, konsument wskazuje miejsce, w którym towar się znajduje, a przyjmujący reklamację, w uzgodnieniu z konsumentem, ustala termin oględzin lub odbioru przez sprzedawcę reklamowanego towaru; termin ten nie może być dłuższy niż 7 dni od dnia zgłoszenia reklamacji.

§ 19. 1. Jeżeli strony nie postanowiły inaczej, przyjmuje się, że czas niezbędny do prawidłowego załatwienia reklamacji, z zastrzeżeniem ust. 4, nie może przekroczyć 14 dni kalendarzowych od dnia dostarczenia towaru lub od dnia dokonania oględzin.

2. Jeżeli w terminie określonym w ust. 1 sprzedawca nie ustosunkuje się do zgłoszonej reklamacji, uważa się, że reklamację uznał z obowiązkiem załatwienia zgodnie z żądaniem konsumenta.

3. W razie nieuwzględnienia reklamacji sprzedawca powinien o tym pisemnie zawiadomić konsumenta z podaniem uzasadnienia oraz zwrócić mu dostarczony towar.

4. Jeżeli załatwienie reklamacji wymaga wydania opinii rzeczoznawcy lub badania w miejscu używania towaru, lub podjęcia innych koniecznych działań, sprzedawca powinien reklamację załatwić w terminie niezbędnym do wydania opinii, przeprowadzenia badania lub podjęcia innych czynności; jeżeli strony nie postanowiły inaczej, termin ten nie może być dłuższy niż 21 dni kalendarzowych od dnia dostarczenia towaru.

5. Reklamacje dotyczące wad artykułów żywnościowych oraz niebudzące wątpliwości reklamacje wad artykułów nieżywnościowych, w wyniku których następuje obniżenie ceny, zwrot ceny albo wymiana towaru na znajdujący się w punkcie sprzedaży towar wolny od wad — powinny być załatwiane niezwłocznie.

§ 20. 1. Do wymiany za towar wadliwy może być użyty przez sprzedawcę wyłącznie towar fabrycznie nowy. Przepis ten nie dotyczy przypadku, gdy przedmiotem sprzedaży była rzecz używana.

2. Przy wymianie towaru wadliwego na fabrycznie nowy lub w razie odstąpienia przez konsumenta od umowy z powodu wad w towarze nie stosuje się potrącenia z ceny za skutki normalnego zużycia towaru, stanowiącego przedmiot uznanej reklamacji.

§ 21. Obniżenie ceny towaru powinno nastąpić w takim stosunku, w jakim wartość (użyteczność) tego towaru uległa, z powodu uznanych wad, obniżeniu w porównaniu do wartości tego towaru bez wad.

§ 22. Jeżeli w celu wymiany lub zwrotu towaru, jak też w celu usunięcia wady, towar został dostarczony staraniem konsumenta, załatwiający reklamację, na żądanie konsumenta, zwróci mu poniesione przez niego koszty z tym związane (koszty transportu, demontażu, ponownego zainstalowania towaru, ubezpieczenia itp.).

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

852

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 czerwca 2002 r.

w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki.

Na podstawie art. 33 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 929, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 102, poz. 1116 i Nr 154, poz. 1799 i 1800) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres działania Ministra Nauki, zwanego dalej „ministrem”.

2. Minister kieruje następującymi działaniami administracji rządowej:

1) informatyzacja,

2) nauka.

3. Minister jest dysponentem części 27 i 28 budżetu państwa.

4. Obsługę ministra zapewnia Urząd Komitetu Badań Naukowych.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*